

Carepú a p. Mezi jiným nalézají se v této sbírce na př. válečná trofej Indiánů Carepú (sušená hlava Indiána kmene Uitatos), která sběrateli jest velmi hledána a v Peru cení se na 300 franků. Mimo to zakoupil Vráz z téhož fondu od jiného sběratele za 100 solů sbírku ethnografickou z Rio Napo, Ucayali a horního Marañonu. Sbírky tyto již správně došly. Připojeny jsou k nim též fotografie, určené ku článkům, jež slibuje Vráz zaslati příští poštou, konče tento dopis slovy: „Doufám dostat se do Panamy,

O zemské želvě z českého útvaru třetihorního.

(S výobraz. č. 78.)

Kdesi poblíž Chebu byl můj bývalý žák náhodou přitomen vypálení velkého pařezu na mytině, a když pomocí prachu pařezu konečně byl ze svého lože vyrvan, vylitlo též něco kamení do výšky. Když prach a kouř vymizel, nalezl rečený pán mezi tloušťkou sladkovodního vápence zub nosorožce „*Aceratherium*“ a tloušťkou hrudní desky velké želvy zemské.

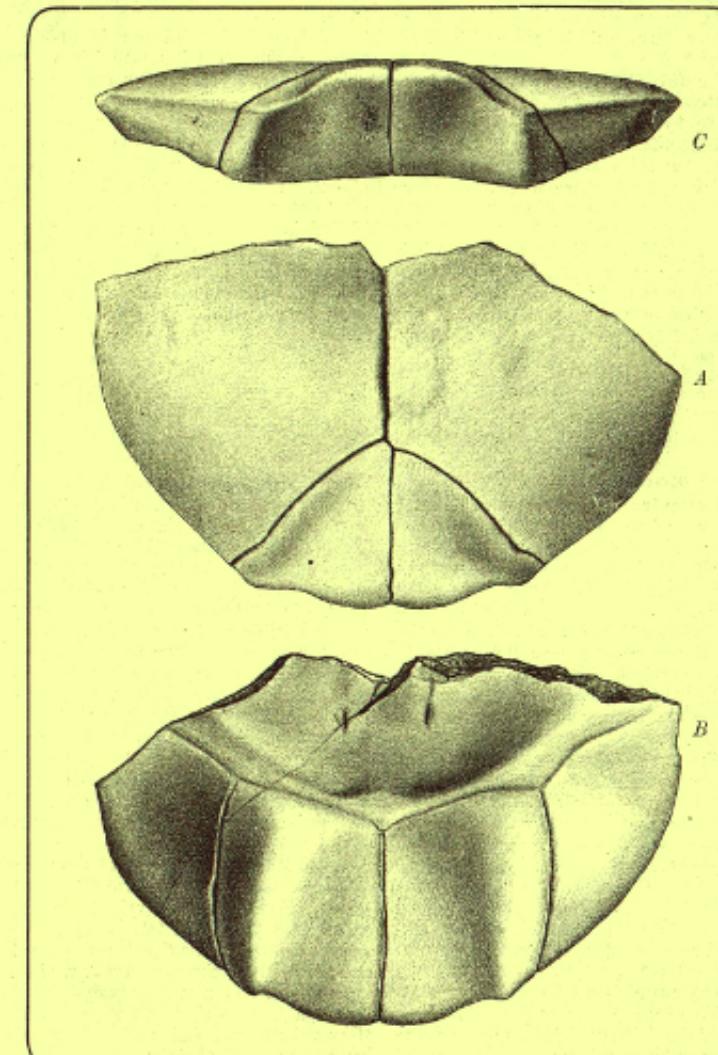
Tento nález jest velmi zajímavý i svědčí o tom, že podnebí bývalo u nás za doby třetihorní mnohem teplejší než nyní, neboť zemské želvy nežijí nikde ve studených krajinách. Nalezený úlomek poukazuje k želvě tvaru a velikosti želvy řecké, k jejíž předchůdcům by, jak je pravdě velice podobnou, nalezení mohlo.

Úlomek nestačí ku podrobnějšímu určení rodu, aby však nález ten byl označen, chci mu dát jméno *Testudo calcarea* v upomínce, že v pevném třetihorním vápenci nalezen byl.

První stopy želv našly se v Čechách v opuce Bělohorské a želva nalezená pojmenována *Chelone Benstedti*, i myslilo se, že patří druh ten k pravým želvám mořským, ale v novější době se znáno, že je příbuzná k želvám bahním. V huéduhelném útvaru u Duchcová nalezen otisk velké říční želvy rodu *Trionyx*, ale dostal se někam do Vídni. V diatomaceových lúpečích na Kučinském vrchu nalezen úlomek

nezemřu-li; nalézám se bohužel ve stavu, který čini mně cestu přes Andy velmi obtížnou; z této krajiny však musím uniknouti, neboť pouze v Colombie nebo Venezuela mohu nalézti zaměstnání. Kam poděla se má naděje i zdržíjeti mne touha po Praze. Nyní již nevěřím, že když drahou českou zemi uzřím. Mimo bedny zaslám též jeden svůj kufr; prosím tento i vše, co označeno jest jako mé privátní, pro mne uschovat. Pan Brázda má právo to žádati; jest to jeho a tím více v případu mého úmrtí.“

může být na takovouto dálku přivolána pomoc od pevniny, když rozhněvané vlny strhnou s člunu smělé plavce do hlubiny z trestu, že je olupují o jejich poklady? I sesílené pobřežní strážci tomu nedovedou zabrániti. Loví-li malé ráčky, vytahují z tahu trochu písku, kamení, rostlin, několik klepety opatřených živočichů a malých rybek. Námořníci dobré vědí, hodí-li je zpět do vody, jak jim to zákon předpisuje, že budou

Obrázek č. 78. Části hrudního štítu zemské želvy (*Testudo calcarea* Fr.) z třetihorního vápence v okolí Chebu. — A. Pohled shora, B. ze spodu, C. profil z předu; vše v přirozené velikosti.

Škola pro námořní rybářství.

Okean, ten nesmrný, nejnehledný, počtná ztráti svoji zvířenu, a přátelé její ohlížejí se po prostředcích, jak by tomu zamezili. Na kongrese námořním, který byl pořádán počátkem června l. r. v Paříži, kapitánové Dupon a Bertot v podrobně vypracovaných zprávách poukazovali k velikému nebezpečenství, které hrozí námořnímu rybářství a žádali za vyhledávání prostředků, aby se tomu jak nejrychleji předešlo. Starci na pobřeží, kteří se pamatuji na šťastnější minulé doby, kdy se vracaly kocábky z lovu obtížené bohatou kořistí, pozorujíce nynější úbytek, táži se nejednou, nestane-li se može pro jejich potomky jako pro horaly jejich kraj: nevděčníkem, který všechno přijímá a nic nechce vydati.

Může-li být zvěř chráněna po jistou dobu ročním zákonom před smrtící kult, může-li ryba sladkovodní v řekách a rybničích brána být v ochranu před neopovolenými hubitelí, proč by stejná měřítka nemohla být rozšířena i na hlubiny mořské. Mizení ryb počalo přirozeně od břehu; druhdy tam bývaly chytány ob čas krásné kusy, nyní tam v stínu uvázanou jenom drobné šárapatky. Na lov mohou se vypravit za dnův našich jenom lodky pevné, které odolávají i největším vlnám mořským a jsou s to vydírat dva tři dny od souše ve vzdálenosti dvacetí až třiceti mil a pouštěti kotvy do hloubky 80—100 metrů.

Že za takovýchto okolností bývá neštěstí mnohem častější, než když bylo období i jiné náročnější. Jak

pracovati pro své budoucí lovy; ale také znati, že za každou cenu. Minulého roku v přístavném městečku Croisicu prodáno bylo 1800 malých kambal za 60 franků. Kdyby byly nechány čtyři nebo pět měsíců na svobodě, byly by tytéž ryby prodány aspoň